

deels nøiere har maattet undersøge Følgerne af et saadant Forslags Gjennemførelse i alle Retninger, deels har maattet afvente Hærlovens Skæbne, inden jeg traadte frem med et Forslag af den Natur. Naar det er blevet erkjendt, at Lønningen ikke er utilstrækkelig, vil det ogsaa staae klart, at man ved det Tillæg, man derefter bestemmer sig til at give de Menige og Undercorporalerne, indfører en lige frem Forbedring af deres Naar, og det vil da fremtræde paa en Maade, jeg lægger megen Vægt paa. Hverken Regjeringen eller Rigsdagen har været uretfærdig mod disse Mænd; men at Regjeringen og Rigsdagen ere velviljigt stemte mod dem, bør der ikke være nogen Tvivl om, og dette bør ogsaa træde tydeligt frem, naar man foretager en saadan Forhøielse. Jeg skal derfor, naar, som jeg tør haabe, mine Forslag vedtages her i Thinget, hvorved Lønningssatserne ville blive førte tilbage til, hvad der oprindeligt var foreslaaet af Regjeringen, til næste Behandling af Sagen stille et Forslag paa den Basis, jeg nu har anthydet. — Mit Forslag under Nr. 2, som for det Første gaaer ud paa, at beredne Undercorporaler og Menige skulle have et Tillæg af 2 $\frac{1}{2}$ daglig, indeholder en Forhøielse i disse Mænds Lønning af 1 $\frac{1}{2}$ daglig. Regjeringens oprindelige Forslag gik ud paa at lade dem beholde, hvad de havde nu, nemlig 1 $\frac{1}{2}$ i Tillæg daglig, men i Folkethinget blev dette Tillæg sammenblandet med det, som er tilstaaet Livgardens Undercorporaler og Menige, og et Middeltal blev udbraget, saaledes at beredne Menige og Undercorporaler og Livgardens Menige og Undercorporaler fik et Tillæg af 2 $\frac{1}{2}$ daglig. Dette kan jeg ikke gaae ind paa. Derimod anseer jeg det for billigt, at beredne Menige og Undercorporaler faae denne Stilling mere om Dagen. Det er bekjendt, at de i Reglen have en haardere Tjeneste, slide mere paa deres Undermundering samt behøve Mere til Pudsning end Ikke-Beredne, og det er i Betragtning af disse Forhold, at jeg troer, at denne Stilling vil komme paa rette Sted og være meget billig.

Hvad det af mig ligeledes under Nr. 2 foreslaaede Tillæg af 4 $\frac{1}{2}$ daglig til Livgardens Undercorporaler og Menige angaaer, da er dette Tillæg netop det samme, som de allerede nu nyde, og jeg maa bestemt fastholde, at der ikke skeer nogen Forandring i dette Punkt. Da jeg ikke til de 12 Paragrapher, som nu ere under Forhandling, har stillet andre Forslag end de af mig nu nævnte, troer jeg for Diebliffet at kunne indskrænke mig til at anbefale disse.

Magius: Naar jeg har tilladt mig at stille et Endringsforslag til Bestemmelsen i § 12 om den Douceur, der tilstaaes Corporaler, efterat de have ligget til Tjeneste i 1 eller 2 Aar, saa ville ærede Medlemmer se, at dette mit Endringsforslag sigter til at bringe Lovforslaget nærmere tilbage til den høitærede Ministers oprindelige Forslag, i hvis § 13 det bestemtes, at „Corporaler erholde efter 2 Aars god Tjeneste som saadanne ved Hjemsendelsen 200 Rb., efter 3 Aars Tjeneste 300 Rb. og efter 4 Aars Tjeneste eller længere 400 Rb. i Orlovspenge“. Jeg har imidlertid for ikke at gaae videre, end det forekom mig høist nødvendigt, indskrænket mig til at foreslaae, at der efter 3 Aars god Tjeneste eller længere skal tilstaaes Corporaler 300 Rb., og jeg skal nu kortelig motivere dette Forslag. Det er ganske vist, at Corporalerne, som væsentlig uddannes til at gjøre Tjeneste under Feltforhold eller senere i Reserven og Forstærkningen, i Løbet af 2 Aars Tjenestetid — nemlig 1 Aar som Menig og Undercorporal og 1 Aar som Corporal — tildeels ville kunne lære den Deel af Tjenesten, som de nødvendig maae lære for at kunne optræde i den Stilling, hvori man forlanger, at Corporalerne skulle optræde, nemlig som Halvdelings- eller maafee i enkelte Tilfælde endog som Delingsførere. Men det er dog ønskeligt at sørge for, at Corporalerne lære noget Mere, idet de paa et senere Stadium ville kunne komme til at beklæde de høiere Underofficersposter i Reserven og Forstærkningen, og man bør derfor sørge for, at Cor-